

tarius, som vi måtte være utilfredse med, og hvis vi har argumenterne i orden, har vi også nogle frihedsgrader.

Så vil jeg meget gerne slå fast, ikke mindst i forhold til de smådiskussioner, der har været undervejs mellem SF og Enhedslisten, at der ingen tvivl er om, at Danmark deltager i det internationale samarbejde, hvad enten det er på EU-plan, på WTO-plan eller på FN-plan, og at det er af afgørende betydning, at vi gør det.

Det betyder også, at Danmarks 5 millioner indbyggere selvfølgelig ikke skriver dagsordenen og konklusionerne i det internationale samarbejde; men fordi vi deltager og tør deltage, er vi med til at påvirke beslutningerne.

Vi bliver nødt til klart at erkende, at vi ikke er et lilleputland, hvor vi 5 millioner mennesker kan hygge os og i øvrigt sikre os, at vi ikke får påvirkninger fra det store udland, tværtimod. Danmark er et land, som lever af at samhandle med andre lande, og derfor er det afgørende vigtigt, at et land som Danmark med de holdninger og synspunkter, vi har om forbrugersikkerhed m.v., ikke alene deltager, men også tør deltage i det internationale samarbejde.

Jeg vil gerne sige, at de, der ikke anerkender det, lader i realiteten både økologerne og forbrugerne i stikken. Det kan godt ske, at man en gang imellem får en anelse snavs på fingrene – det vil jeg ikke afvise – men i det lange, seje træk er der ingen tvivl om, at vi skal turde deltage i det internationale samarbejde.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil gerne takke både ordførerne og ministeren for debatten og starte med at sige til ministeren, at det er rigtigt, som jeg nævnte, at vi syntes, han var noget gammeldags for et års tid siden. Men til gengæld vil jeg gerne kvittere for, at han i mellemtiden er blevet betydelig mere frisk og moderne i sin indstilling til problemstillingerne. Han må have været under god indflydelse et eller andet sted fra.

Når vi har diskussionen om pesticidrester, synes jeg, det er meget væsentligt at sige, at det selvfølgelig handler om at opretholde og måske oven i købet til stadighed forbedre det danske beskyttelsesniveau. Men det er altså også vigtigt, at vi påtager os et internationalt ansvar. Hvis vi vil gøre noget for miljøet generelt, hvis vi mener noget med international solidaritet fra et rigt lands side, hvis vi mener noget med, at også mennesker i andre lande har krav på at få varetaget nogle ordentlige forbrugersyn, er

det væsentligt, at vi præger det regelsæt, som bliver udarbejdet internationalt, fordi det har verdensomspændende betydning.

Det er ikke kun et spørgsmål om Danmark. Vi er nødt til i den verden, vi lever i, at have et globalt perspektiv for vore regler og vore politiske strategier, og derfor er det meget afgørende, at Danmark – som virkelig har noget at byde på inden for disse områder, fordi vi er langt fremme, har gjort nogle erfaringer og har overskuddet til det – er med til at præge de internationale forhandlinger med henblik på at repræsentere høje standarder for miljø, sundhed og forbrugersyn.

Det kunne meget nemt ske, som det i vidt omfang er sket i Norge med hensyn til det indre marked, at hvis vi ikke sætter vores præg på dette samarbejde, ender vi i en situation, hvor vi på grund af økonomisk tvang alligevel er nødt til at rette os efter regler, som andre har vedtaget. Det er altså meget svært for mig at se fornuften og begavelsen i at melde sig ud af et samarbejde, hvorefter man er nødt til at rette sig efter regler, man ikke selv har haft indflydelse på, og som andre har trukket ned over hovedet på én. Men det er i høj grad det, jeg ser som resultatet af den meget nationalistiske og indsnævrede strategi, som en enkelt ordfører har talt for i dag.

Omvendt er der blevet sagt fra den samme ordfører, at det er naivt at præge den internationale debat. Jeg mener absolut ikke, det er naivt, men det er klart, at det er en politisk kamp, fordi der eksisterer forskellige sæt af interesser. Der er nogle stærke frihandelsinteresser, som har mange af de multinationale selskaber i ryggen og som især har interesse i, som hr. Bent Hindrup udtrykte det, en glat overflade, hvor varerne kan cirkulere uden for mange forhindringer.

Men på den anden side er der en stigende miljøbevidsthed og en stigende tendens til, at forbrugerne – ikke bare i Danmark, men i mange andre lande – optræder såkaldt etisk eller politisk og stiller nogle krav til varernes produktionsproces og miljøpåvirkning, osv. Der er helt bestemt kræfter, vi kan knytte os til, og jeg synes, det ville være skammeligt, hvis ikke Danmark lagde sig i front i et forsøg på at få nogle ordentlige internationale regler til gavn for miljø og sundhed i hele verden.

Jeg er meget enig i ministerens betragtning om, at hvis vi melder os ud af den kamp, er det i virkeligheden de partier, som isolerer sig i